

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/56/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415201033
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415201033.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35831154, zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanej: G. S., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X., D. F. XXXX/XX-XX, v konaní o zaplatenie sumy 113,70 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 34,50 eura s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 11,09 eura za obdobie od 04.04.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 11,90 eura za obdobie od 04.05.2012 až do jej zaplatenia a zo sumy 11,51 eura za obdobie od 03.06.2012 až do jej zaplatenia, to všetko do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanej sa náhrada pomernej časti trov konania nepriznáva.

IV. Určuje sa, že zmluvná podmienka podľa Zmluvy o pripojení uzavretej dňa 28.04.2011 medzi Slovak Telekom, a. s., a žalovanou pokiaľ v Cenníku pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a. s., platného od 01.02.2012 tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť zmluvy je uvedená výška poplatku za obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie vo výške 19,80 eura (s DPH) a tiež pokiaľ je uvedená výška poplatku za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie vo výške 19,80 eura (s DPH), je pre jej neprijateľnosť neplatná.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 26.03.2015 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 113,70 eura spolu s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 51,11 eura za obdobie od 04.06.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 50,69 eura za obdobie od 04.04.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 11,90 eura za obdobie od 04.05.2012 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že na základe zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s. (správne Slovak Telekom, a. s.) - ďalej len „postupca“ a žalovanou, postupca poskytol a sprístupnil žalovanej verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile (správne postupcu) za podmienok stanovených predmetnou zmluvou o pripojení, za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Postupca verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil a na cenu za poskytnuté služby v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pripojení vystavil a doručil žalovanej faktúru č. 7205254924 s dátumom splatnosti do 03.06.2012, ktorej dlžná suma ku dňu

postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 51,11 eura, faktúru č. 7203015293 s dátumom splatnosti do 03.04.2012, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 50,69 eura, faktúru č. 7204013408 s dátumom splatnosti do 03.05.2012, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 11,90 eura. Napriek tomu, že postupca verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaná mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o pripojení dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradila riadne a včas, čím sa dostala do omeškania. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 09.06.2014 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplatených dlžných faktúr vo výške dlžnej istiny 113,70 eura s príslušenstvom postúpená žalobcovi. Uplatnený úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2009 (ďalej len „NV“).

Podaním z 19.05.2015 žalobca prostredníctvom zástupcu, zotrúvajúc na podanej žalobe v celom rozsahu, na výzvu súdu ohľadne bližšej špecifikácie uplatnených poplatkov za prerušenie a obmedzenie poskytovania služieb uviedol, že žalovaná sa podpisom Zmluvy o pripojení zaviazala po dobu 24 mesiacov od dátumu účinnosti riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy, a to najmä riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie uvedených služieb v zmysle zmluvy, všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb a podľa cenníka platného v čase poskytnutia dohodnutých služieb. Z predložených faktúr je preukázané, že žalovaná opakovane svoje zmluvné povinnosti neplnila a cenu hovorného neplatila riadne a včas. Na účtovanie poplatkov za obmedzenie používania služby v sume 19,80 eura (čo predstavuje sumu 16,50 eura bez DPH) bola žalovaná priamo upozornená vo vystavených faktúrach. Napriek upozorneniu cenu hovorného neuhradila riadne a včas, z uvedeného dôvodu postupca pristúpil k účtovaniu poplatku za obmedzenie poskytovania služieb a prerušeniu poskytovania služieb. Obmedzením nastane stav, keď sú na danej SIM karte dostupné iba prichádzajúce hovory a prichádzajúce SMS správy a ostatné služby nie sú dostupné, a to až do doby uhradenia dlžných faktúr účastníka. K obmedzeniu postupca pristúpi, ak úhrada za poskytnuté služby nebola napriek predchádzajúcemu upozorneniu zo strany postupcu pripísaná na jeho účet ani po uplynutí dodatočnej lehoty piatich dní odo dňa upozornenia. Prerúšením nastane stav, keď nie sú služby na danom pripojení dostupné, a to až do doby uhradenia dlžných faktúr účastníka. K prerušeniu postupca pristúpi v prípade SIM karty, ak úhrada za poskytnuté služby nebola pripísaná na jeho účet ani po uplynutí minimálne dvoch kalendárnych dní po realizácii obmedzenia, a v prípade dátového koncového zariadenia, ak úhrada za poskytnuté služby nebola napriek predchádzajúcemu upozorneniu zo strany postupcu pripísaná na jeho účet ani po uplynutí dodatočnej lehoty piatich dní odo dňa upozornenia. Nakoľko žalovaná opakovane porušila svoje platobné povinnosti, postupca opakovane účtoval žalovanej poplatky za obmedzenie a prerušenie poskytovania služieb. Z faktúry č. 7203015293 vyplýva stav účtu k 14.03.2012 vo výške dlžnej sumy 148,17 eura, ktorá zahŕňa dlžnú sumu za predchádzajúce obdobie vo výške 93,98 eura a aktuálnu dlžnú sumu za dané rozhodné obdobie 54,19 eura. V uvedenej faktúre bola žalovaná vyzvaná na úhradu splatnej pohľadávky vo výške 93,98 eura a upozornená na možnosť účtovania poplatkov za obmedzenie služieb á 19,80 eura. Z faktúry č. 7204013408 vyplýva stav účtu k 14.04.2012 vo výške dlžnej sumy 69,59 eura, ktorá zahŕňa dlžnú sumu za predchádzajúce obdobie vo výške 54,19 eura a aktuálnu dlžnú sumu za dané rozhodné obdobie 15,40 eura. V uvedenej faktúre bola žalovaná vyzvaná na úhradu splatnej pohľadávky vo výške 54,19 eura v lehote do 23.04.2012 a upozornená na možnosť účtovania poplatkov za obmedzenie služieb á 19,80 eura. Nakoľko žalovaná napriek výzve dlžnú sumu 54,19 eura neuhradila, pristúpil postupca k obmedzeniu a prerušeniu poskytovania služieb, pričom poplatky za tieto úkony zúčtoval vo faktúre č. 7205254924. Zároveň súdu predložil Cenník programov a služieb za mesiac 02/2012, na základe ktorého postupca fakturoval žalovanej poplatky titulom prerušenia a obmedzenia služieb pre neplatenie, v ktorom je upravená cena prerušenia a obmedzenia poskytovaných služieb pre neplatenie v časti „Iné poplatky“ na strane č. 26.

Súd konal a na pojednávaní 20.05.2015 rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti žalobcu (jeho zástupcu), ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a žiadal konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti.

Žalovaná na pojednávaní 20.05.2015 vypovedala, že keď bola po vážnej mozgovej príhode, zo Slovak Telekomu ju nejaká pani telefonicky kontaktovala a sľúbila jej, že bude mesačne platiť po 10,- eur. Rozprávala s ňou skoro pol hodiny. Ona súhlasila a kuriér jej doniesol autom SIM kartu, začo mu zaplatila 4,- eurá. Potom chcela tú zmluvu zrušiť, ale neboli ochotní a za zrušenie zmluvy chceli od nej poplatok

200,- eur. Pri uzavretí zmluvy nedostala mobil, len SIM kartu, ktorá jej prišla kuriérom. Prostredníctvom SIM karty len párkrát volala. Zo začiatku faktúry platila, presnejšie platil to jej syn a potom to už prestala platiť. Chcela by dlžnú sumu zaplatiť v štyroch splátkach. Trpí chorobou, že často zabúda, preto si musí všetko zapisovať na papier. Už 6. rok je na invalidnom dôchodku. Je vdova, má invalidný dôchodok vo výške 450,- eur mesačne. Spolu s ňou bývajú rozvedená dcéra s dvoma vnúčatami, ktorej exmanžel neplatí výživné na deti a tiež s ňou bývajú jej dvaja slobodní synovia, ktorí sú nezamestnaní, občas len pracujúci na dohodu. Za byt spolu s elektrikou platí mesačne rovných 200,- eur.

Predmetom tohto konania boli pohľadávky predstavujúce vyúčtované úhrady ešte zo strany postupcu žalovanej faktúrou č. 7205254924 z 15.05.2012 s dátumom splatnosti do 03.06.2012, znejúcou na sumu 54,61 eura, z ktorej si žalobca uplatnil sumu 51,11 eura (ďalej len „fa 1“), faktúrou č. 7203015293 z 15.03.2012 s dátumom splatnosti do 03.04.2012, znejúcou na sumu 54,19 eura, z ktorej si žalobca uplatnil sumu 50,69 eura (ďalej len „fa 2“) a faktúrou č. 7204013408 z 15.04.2012 znejúcou na sumu 15,40 eura s dátumom splatnosti do 03.05.2012, z ktorej si žalobca uplatnil sumu 11,90 eura (ďalej len „fa 3“). Zo žalovaných faktúr, s ohľadom na výšku ich „poníženia“ si žalobca neuplatňoval každou z nich fakturovanú úhradu za „upomienku oneskorenej platby“ vo výške 3,50 eura. Uvedené faktúry boli vystavené na základe existencie zmluvného vzťahu medzi postupcom a žalovanou založeným Zmluvou o pripojení s dodatkom k nej, uzavretými dňa 28.04.2011, ktorou bol dojednaný program služieb „RELAX 60+ (120), na SIM kartu s priradeným telefónnym číslom XXXXXXXXX.

Nebolo sporným, že žalovaná úhrady vyúčtované vyššie uvedenými fa 1, fa 2 a fa 3 nezaplatila v lehote ich splatnosti, a to tú ich časť, ktorá podľa žalobcovho vymedzenia predstavovala predmet tohto konania - žalovanú istinu. Pokiaľ týmito faktúrami bola účtovaná úhrada mesačných poplatkov za dojednaný program (9,5893 eura fa 1, 9,2359 fa 2 a 9,9200 fa 3 + 20 % DPH) súd žalobe vyhovel, keď aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal preukázanú Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcom a žalobcom dňa 09.06.2014 v spojení s protokolom o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok, medzi ktorými je aj suma 54,61 eura identifikovaná fa 1, suma 54,19 eura identifikovaná fa 2 a suma 15,40 eura identifikovaná fa 3. V uzavretej zmluve o pripojení včítane jej dodatku je uvedená ako jedna zo základných povinností žalovanej povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytovanie verejných služieb, ktorá povinnosť nakoniec žalovanej vyplýva aj s poukazom aj na ust. § 42 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) a § 43 v čase uzavretia zmluvy účinného zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (účinnom do 01.11.2011).

Zároveň s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 NV v znení účinnom k 31.01.2013, t. j. účinnom v čase vzniku záväzkových vzťahov účastníkov, aplikovateľného s poukazom na prechodné ustanovenie § 10c tohto nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na dobu omeškania po 31.01.2013, priznal žalobcovi voči žalovanej z priznanej istiny aj uplatnený „zákonný“ úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti žalovaných faktúr, a to zo sumy 11,51 eura (priznanej sumy zo sumy žalovanej na podklade fa 1) od 03.06.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 11,09 eura (priznanej sumy zo sumy žalovanej na podklade fa 2) od 04.04.2012 až do jej zaplatenia a zo sumy 11,90 eura (žalovanej a priznanej sumy na podklade fa 3) od 04.05.2012 až do jej zaplatenia.

Vo zvyšnej časti predstavujúcej postupcom žalovanej opakovane účtované (v rámci iných poplatkov a služieb) poplatkov za „prerušenie služby - neplatenie“ vo výške 19,80 eura (16,50 eura bez DPH) a za „obmedzenie služby - neplatenie“ taktiež vo výške 19,80 eura (16,50 eura bez DPH), ktoré oba poplatky boli vyúčtované fa 1 (v celkovej sume 33,- eur bez DPH - 39,60 eura s DPH) a fa 2 (tiež v celkovej sume 33,- eur bez DPH - 39,60 eura s DPH), t.j. ohľadne žalovanej istiny 79,20 eura, spolu s uplatneným príslušenstvom z uvedených súm v podobe úrokov z omeškania, žalobu zamietol z nasledovných dôvodov:

Celý žalobcom uplatnený nárok má základ v zmluve, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, nakoľko postupca pri jej uzatváraní a plnení konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná naopak nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách, bez ohľadu podľa akého predpisu boli uzavreté, sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl.

OZ v tom smere, že s poukazom na cit. ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Pokiaľ ide o účtovanie poplatkov zo strany postupcu podľa Cenníka pre poskytovanie služieb postupcu platného od 01.02.2012 ako poplatkov za prerušenie služby a za obmedzenie služby (č. l. 41 spisu), súd uvádza, že ich účelom by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejkoľvek „finančnej sankcie“ voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi, ale ich výška by mala zodpovedať (odrážať) náklady dodávateľa s realizáciou takýchto úkonov. Na „sankcionovanie“ účastníka, ktorý porušil nejakú svoju zmluvnú povinnosť slúžia iné právne inštitúty. Nie je dôvod, aby cenník postupcu stanovoval inú výšku poplatku za prerušenie služby pre neplatenie a za dočasné prerušenie služby na žiadosť účastníka ako je to v zmienenom cenníku, podľa ktorého v prípade, že sa tak deje na žiadosť účastníka, je stanovená jeho výška sumou 15,13 eura a v prípade prerušenia pre neplatenie to je už zmienených 19,80 eura (16,50 eura + 20 % DPH). Uvedené poplatky vyúčtované žalovanej dokonca opakovane súd považuje za neprijateľné hlavne s ohľadom na ich výšku, hoci nespochybňuje právo postupcu spočítať takéto úkony. Tunajší súd už právoplatne judikoval (napr. vo veci sp. zn. 5C/120/2013-78 vo vzťahu k inému operátorovi), ktorý si účtoval za odpojenie z dôvodu neplatenia sumu 20,- eur, hoci u neho v prípade odpojenia na žiadosť účastníka bola stanovená výška tohto poplatku „len“ vo výške 1,50 eura (vrátane DPH). Suma uvedeného poplatku pre prípad neplatenia je pritom veľmi blízka výške poplatkov tvoriacich predmet tohto konania. Podľa názoru súdu s ohľadom aj na rôznosť výšky poplatkov v cenníku za tú istú „službu“ vykonávanú v tomto prípade výlučne v záujme postupcu, slúžiacu na realizáciu jeho oprávnenia vyplývajúceho zo zmluvy, vôbec nevystihujú (nepokrývajú) možné náklady postupcu súvisiace s vykonaním takýchto úkonov, ale v prevažnej (ak nie takmer vo výlučnej) miere predstavujú ďalšiu „skrytú“ sankciu pre spotrebiteľa za porušenie jeho povinností včas a riadne v súlade so zmluvou platiť úhrady za poskytnuté služby, ktorá podľa názoru súdu v neakceptovateľnom rozsahu prevyšuje takéto náklady, a teda každý z týchto poplatkov predstavuje možný jednorazový zdroj nie malého príjmu (zisku) dodávateľa na úkor spotrebiteľa (vychádzajúc z množstva zákazníkov postupcu s ohľadom na ich celkový počet, u ktorých tento pristúpi pre neplatenie k obmedzeniu a následne aj k prerušeniu poskytovania služieb).

Dokonca aj pri úvahe, že účtované poplatky všeobecne môžu predstavovať jeden zo zdrojov zisku postupcu ako podnikateľa, výška týchto poplatkov podľa názoru súdu výrazne prevyšuje výšku zisku, ktorý možno označiť za primeraný o to viac, že v tomto prípade ako už bolo uvedené, nejde o poplatky, ktoré súvisia s rozsahom využívania služieb dodávateľa spotrebiteľovi, o ktoré by prejavil spotrebiteľ záujem, ale o poplatky (stanovené jednostranne dodávateľom v ním vydanom cenníku, predstavujúceho osobitnú súčasť zmlúv cez odkaz v nich, ktorý v samotnej zmluve dojednaný výslovne nebol) určené výlučne pre prípad porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom, teda šlo o poplatky za činnosť, ktorá bola v záujme postupcu, realizujúceho týmto spôsobom svoje oprávnenie za uvedenej situácie obmedziť a následne prerušiť žalovanej poskytovanie služieb.

Keďže v tomto prípade uvedené poplatky sú spojené výlučne s činnosťou postupcu vykonávanou len v jeho záujme, preto podľa názoru súdu na rozdiel od iných poplatkov (napríklad aj už zmieňovaného poplatku za odpojenie na žiadosť účastníka..., súvisiacich s činnosťou postupcu realizovanej na žiadosť zákazníka - spotrebiteľa, pri ktorých tak ako pri cenách za poskytnuté služby je na mieste, aby bol v nich zakalkulovaný aj primeraný zisk), by tieto mali pokrývať maximálne reálne predpokladané náklady postupcu spojené s takouto činnosťou.

Nakoľko v prípade vyššie uvedených poplatkov nešlo o individuálne dojednanú podmienku (uvedené poplatky boli jednostranne stanovené postupcom, čo svedčí už len z toho, že sú súčasťou Cenníka služieb, vydaného postupcom a tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť zmlúv), bolo povinnosťou súdu, aj bez návrhu, skúmať, či takáto zmluvná podmienka nie je neprijateľná a teda neplatná. Ust. § 53 ods. 4 OZ obsahuje len demonštratívny výpočet zmluvných podmienok, ktoré sa považujú za neprijateľné, teda za neprijateľné možno považovať aj také, ktoré v tomto ustanovení uvedené nie sú. Súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že zmluvná podmienka uvedená v IV. výrokovej časti rozsudku, o ktorú sa opierajú vyúčtované poplatky uvedené vyššie, je neprijateľná, a to pre výšky uvedených poplatkov, ktoré nezodpovedajú možným nákladom vynaloženým v súvislosti s realizáciou činnosti, za ktoré boli vyúčtované, čo je zrejme aj z naznačeného kontextu výšky iného poplatku postupcu za takú istú činnosť, len realizovanú v iných súvislostiach. Už bolo uvedené, že tieto poplatky sú v podstate ďalšími viacnásobnými skrytými a nezanedbateľnými peňažnými sankciami za porušenie jednej a tej istej dohodnutej povinnosti, spočívajúcej v riadnom a včasnom platení úhrad za poskytnuté elektronické komunikačné služby (popri žalobcom uplatnenej zákonnej sankcii v podobe úrokov z omeškania, ktoré aj boli žalobcovi priznané za obdobie omeškania žalovanej). Toto však zmyslom poplatkov za vykonanie vyššie zmienených úkonov byť nemá. Žalobca (jeho zástupca) okrem dokladovania zmluvného základu pre ich účtovanie, napriek výzve súdu z 30.04.2015 doručenej mu 11.05.2015 spolu s predvolaním na pojednávanie 20.05.2015, na ktorom svoju neúčasť ospravedlnil, nepredložil prakticky nijaké argumenty, prečo by mala byť výška týchto poplatkov primeraná. Postupca je v súčasnosti jedným z troch rozhodujúcich operátorov pre poskytovanie takýchto služieb na našom území. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že iný operátor - spoločnosť Orange Slovensko, a.s., si účtovala napr. za odpojenie poplatok vo výške 3,32 eura bez DPH, čo je cca 1/6-ina poplatku účtovaného postupcom, hoci tiež musí mať s takýmto úkonom s ohľadom na jeho náročnosť obdobné náklady ako postupca.

Z dôvodu neprimeranej výšky uvedených poplatkov súd určil danú zmluvnú podmienku, o ktorú sa tieto neprimerané poplatky opierali, za neprijateľnú a neplatnú, tak ako je uvedené v IV. výrokovej časti rozsudku, a to s poukazom na ust. § 153 ods. 4 O. s. p., keď práve v časti pokrytej neplatnou zmluvnou podmienkou žalobou uplatnený nárok ako nedôvodný zamietol.

S poukazom na § 160 ods. 1 časť vety prvej za bodkočiarkou O. s. p. súd stanovil žalovanej s ohľadom na výšku priznaného nároku a ňou deklarované jej pomery dlhšiu, a to 30-dňovú lehotu na zaplatenie priznaného nároku, počítanú od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanej, ktorej by s poukazom na § 142 ods. 2 O. s. p. prináležalo právo na náhradu pomernej časti vzniknutých trov ako účastníkovi majúcemu prevažný úspech vo veci, právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaná si žiadne trovy neuplatnila a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s týmto konaním vznikli trovy v nejakej konkrétnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).